

ЦЕРВОНЕ

С

ДЕЛО

4

1 БЕРЕЗНЯ 1932

ЖУРНАЛ

**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ**

**Виконуючи й перевиконуючи план за-
вершального року першої п'ятирічки,
зміцнемо оборону братерного Союзу
радянських соціалістичних республік.**

З М І С Т
Стор.

<i>Серебряний</i> —На бойові позиції весняної с.-г. кампанії	1
<i>А. Телешевський</i> —Розгортаймо масову роботу третьої більшовицької весни	3
<i>Сорока</i> —Підсумки XVII партконференції—в маси	6
<i>Л. Леонтьев</i> —Оборона соціалізму в міцних руках	8
<i>Пройдисвіт</i> —Про завдання військово-оборонної роботи на селі	9

РАДБУДІВНИЦТВО

Організація областей—організація самодіяльно- сти трудящої людности (З промови т. Скри- пника на IV-ій позачерговій сесії ВУЦВК)	11
<i>С. Руденчик</i> —Фінсекція сільради—організатор мас на боротьбу за фінплан	12
<i>Кривошей</i> —Про медичне та санітарне обслу- говування соцсектора села підчас весняної сівби	14

НА МІСЦЯХ

<i>В. Масовік</i> —Перебудувати масову роботу	15
<i>А. Юр.</i> —За 3-ю більшовицьку сівбу	15
<i>Чуприна</i> —Здійснити гасло партії	16
<i>Мучнікова</i> —Напередодні 8-го березня	16

**За виконання п'ятирічки за чотири
роки! За більшовицький сталий
врожай—в цьому незламність
обороноспроможности країни рад!**

ЧЕРВОНЕ СЕЛО

Пролетарі всіх країн, єдніться!

ЖУРНАЛ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

ВИДАННЯ VII РІК Адреса редакції: Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

1 березня 1932 р.

№ 4

НА БОЙОВІ ПОЗИЦІЇ ВЕСНЯНОЇ С.-Г. КАМПАНІЇ

На основі здійснення генеральної лінії партії робітництвом та колгоспними масами країни під лєнінським проводом комуністичної партії в 3-му році п'ятирічки вивершено побудову фундаменту соціалістичної економіки. Питання «хто—кого» остаточно вирішено на користь соціалізму не тільки в промисловості, але й в сільському господарстві. Наша країна стала країною найбільшого сільського господарства в світі.

СОЦСЕКТОРУ НА СЕЛІ НАЛЕЖИТЬ ВИРІШАЛЬНЕ МІСЦЕ.

Поставлено завдання будучо у 32 році остаточно вивершити п'ятирічку, що з'являється величезним кроком і головною передумовою до успішного здійснення завдань другої п'ятирічки—п'ятирічки побудови соціалізму.

Успішне переведення 3-ої більшовицької весняної сівби з'являється одним з вирішальних чинників, що забезпечує переможне здійснення народногосподарського плану 1932 року. Завдання 3-ої більшовицької весни полягає в тому, щоб на базі цілковитого використання всіх можливостей великого соціалістичного сільськогосподарського виробництва, виробничо зміцнити колгоспи.

Третя більшовицька має підсилити радгоспне виробництво, забезпечити опанування агротехніки й застосування найновіших досягнень агрономічної науки. На базі запровадження в життя шости вказівки т. Сталіна,—домогтися високої якості колгоспного та радгоспного виробництва, високого та сталого врожаю без будьяких врат високої продуктивності та товаровості, правильної організації та підвищення продуктивності праці.

Велетенські завдання 3-ої більшовицької сівби вимагають від сільрад негайної організації всіх сил та засобів до підготовки та переведення весняної с.-г. кампанії, щоб повною виконати постанови РНК УСРР від 14-П—32 року «про плян весняної сільсько-господарської виробничої кампанії». Сільські ради повинні зосередити пильну увагу на цілковите виконання засівних плянів окремих культур, особливо щодо засівного клину під технічні культури. Сільрадам слід забезпечити своєчасне доведення засівних плянів до окремих колгоспів та окремих господарств, розгорнути масове обговорення плянів весняної сівби та організувати систематичну контролю за здійсненням цих плянів. Одночас,

сільради повинні забезпечити надання твердих завдань засіву куркульсько-заможним господарствам.

Першочергове та головне завдання, що має забезпечити здійснення завдань весняної сівби,—є цілковите виконання найближчих днів всіма районами, селами, всіма секторами плянів хлібозаготівель по всіх культурах. Отже, сільради повинні, розтроштивши опір куркульні та його агентури—правих та «лівих» опортуністів, будучо найближчими днями цілковито вивершити плян хлібозаготівель (особливо з пшениці), рішучо борючись з великими куркульськими спробами протиставити завершення хлібозаготівель завданням по збору насінньових фондів.

СВОЄЧАСНО ЗІБРАТИ НАСІННЯ

Головною передумовою успішного виконання засівних плянів є своєчасне збирання насінньових та страхових фондів.

Можливості для цього безперечні. Для успішного здійснення цього завдання, сільради повинні вдатися по тенденціях опортуністичного самопливу та дати рішучу відсіч куркульським та опортуністичним твердженням про відсутність насіння та всіляким епоживацьким настроям. Треба рішучо вдатися тих, які співають на куркульській голос: «дадуть насіння—будемо сіяти». Лише куркульська агентура може вимагати насінньової допомоги для районів. Сільради повинні подбати про те, щоб до 10 березня мобілізувати потрібні насінньові фонди, організувавши соціалістичну взаємодопомогу поміж колгоспами, окремими районами та поміж колгоспами та радгоспами, в напрямку переведення соціалістичних насінньових позик. Слід запровадити ініціативу окремих колгоспів, які ухвалили, щоб колгоспники, які одержали хліба більше, ніж це їм належало за виробленими трудовими днями, повернули зайве одержане зерно до насінньового фонду колгоспів.

Своєчасна мобілізація насінньових фондів повинна забезпечити своєчасне переведення сортозміну, прочищення та протруєння насіння, що допоможе забезпечити раннє закінчення сівби і тим домогтися більшого врожаю. Сільради повинні дати рішучу відсіч намаганням окремих опортуністичних елементів щодо зменшення засівних плянів і, особливо засіву пшениці.

Поруч з мобілізацією насіння слід подбати сільрадам про своєчасний ремонт тракторів та сільгосп-

БІБЛІОТЕКА УРСР

№ 8003984

машин, здійснюючи постанову ЦК КП(б)У по цьому питанню. Сільради повинні надати допомогу МТС та МТМ в справі організації ремонту тракторів та машин, використати всі місцеві ресурси і можливості, щоб своєчасно виконати ремонтну кампанію, звернувши особливу увагу на доброякісне та вчасне переведення ремонтної кампанії.

ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВЕСНУ МІЦНИМ КОНЕМ.

В готуванні до сівби сільрадам треба зосередити пильну увагу на зберігання та покращення кінського тягла, як однієї з передумов дальшого організаційно-господарського зміцнення колгоспів, ведучи ршучу боротьбу з хижацьким ставленням до кінського тягла, його розбазарюванням, як з явним куркульським маневром, що направлений на підірив колгоспного виробництва. Надаючи відсічі експлуатаційному недооцінюванню коня, слід знизити зносості в догляді за кінськими та мобілізувати й зберегти найкращі кормові ресурси для коней, щоб вчасно підготувати кінську тяглову силу до весняних рооп та забезпечити доцільне використання коней під час весняної с.-г. виробничої кампанії.

Важливіше завдання більшовицької сівби—боротися за високий врожай. Щоб забезпечити високі врожай в колгоспах та радгоспах (доведення врожаю основних зернових культур пересічно до 11 центн. з га; оуряку—200 центн. з га, до радгоспах, та 150 центн. до колгоспах; овсових 4 центн. з га, та соянику 7,2 центн. з га) сільради мають подбати про запровадження агрокультурних заходів, зокрема використати місцеві добривні ресурси (гній, попіл, торф, покидьки та відходи промисловости тощо), для утворення землі, як один з певних заходів підвищення врожайности. Головне в боротьбі за врожай—це запровадити правильну сівозміну, а також скоротити строки сівби, забезпечивши переведення засіву ранніх ярих культур в степу, за сімь днів; в Лісостепу—за 10 день; на Поліссі—12 день; засів решти культур—в степу за 20 днів. Лісостепу за 15 днів та на Поліссі за 20 днів.

Сільради, в центрі уваги підготовки та переведення 3-ої більшовицької весні, повинні мати подальше організаційно-господарське зміцнення колгоспів та правильну організацію праці через утворення в колгоспах постійних виробничих бригад зі сталим складом, які повинні, як правило, переводити всі основні сільсько-господарські роботи протягом цілого року, прикріпивши до них певні частки, реманент та робочу худобу, виходячи з того, що «найважливішою ланкою в організації праці в колгоспах має стати бригада». При організації бригад особливу увагу слід звернути на підбір бригадирів з тим, щоб вони забезпечили певне та авторитетне керівництво бригадами. Отже, доведення плянів підготовки та переведення весняної сівби до окремих бригад в колгоспах є першочергове завдання, що в значній мірі вирішує успіх сівби.

ПОСТАНОВА ЦК—ПРОГРАМА ДО ДІЙ.

Практично здійснюючи постанову ЦК ВКП(б) від 4-го лютого 1932 року про організаційно-господарське зміцнення колгоспів, потрібно сільрадам приділити увагу ліквідації знеосібки та дрібно-буржуазної зрівнялівки в колгоспах. В колгоспі раз на завжди має бути запровадженим облік праці та майна. Колгоспи мають виконати свої зобов'язання

перед державою й своєчасно розподілити серед колгоспників прибутки господарювання за якістю та кількістю праці. Сільради повинні надати повсякденну допомогу в роботі МТС, що з являються одним з основних важелів соціалістичної реконструкції сільського господарства та які відіграють велику роль в справі організаційно-господарського зміцнення колгоспів. **Успіх весняної сівби в колгоспах вирішує також своєчасне готування масових кадрів в колгоспі та висування колгоспних активістів, які виявили себе на виробництві, як дієсні ударники та кращі організатори колгоспної праці, на керівну роботу в колгоспі.**

Сільради повинні також приділити певну увагу переведенню сівби серед одноосібницьких одиначко-середняцьких господарств, забезпечивши своєчасне доведення та виконання ними плянів сівби, та на базі організаційно-господарського зміцнення колгоспів провадити подальше залучення цих господарств до колгоспів, не припускаючи оудького недооцінювання значення одноосібницького сектору в весняній сівбі.

Щоб забезпечити організацію мас на виконання завдань 3-ої більшовицької сівби, сільради повинні розгорнути широку масову роботу серед робітників, радгоспів, МТС, широких мас колгоспників та будиначко-середняцьких одноосібників навколо міроприємств по переведенню весняної сівби через пленуми сільради, секції, зльоти, конференції, масові наради тощо, використавши активність робітничих та колгоспних мас при переведенні окремих заходів по підготовці та переведенні весняної сівби.

В процесі польових робіт, сільради повинні і забезпечити розгортання громадського харчування та культурне обслуговування колгоспників безпосередньо на полі, використавши всі місцеві можливості для цього, ресурси колгоспів та залучивши до цієї роботи кооперацію. Культуроту на службу більшовицькій сівбі—таке гасло.

БІЛЬШОВИЦЬКІЙ ВЕСНІ—БІЛЬШОВИЦЬКІ МЕТОДИ РОБОТИ.

Сільради повинні зосередити певну увагу, щоб навколо готування та в процесі переведення весняної сівби розгорнути соціалістичні змагання та ударництво. Запровадження громадських буксирів, соціалістичних змагань й зустрічних плянів, як поміж радгоспами, колгоспами, МТС, так і окремими бригадами, секціями та депгрупами сільради—в засновком бойового здійснення завдань 3-ої більшовицької весні. В процесі підготовки та переведення весняної сівби, сільради повинні підвищити якість керівництва колгоспами, уникаючи голого адміністрування та не припускаючи підміювання собою правлінь окремих колгоспів. Сільради повинні дбати, щоб колгоспи опанували техніку виробництва, організаційно-господарське зміцнення колгоспів зростало. Підвищення якісних показників колгоспного та радгоспного виробництва не повинно також випадати з ока сільради. Сільрада має вести ршучу боротьбу за цілковите здійснення заходів накреслених постановою РНК УСРР від 14 лютого.

Як підготовча робота, так і саме переведення весняної сільсько-господарської кампанії буде проходити в умовах загострення класової боротьби. Куркуль та його агентура будуть чинити шалений опір заходам радянської влади та партії, щоб згальмувати

вати темпи більшовицької весняної сівби та тим самим вдарити по колгоспному виробництву. Очищаючи колгоспи від куркульських та клясово-ворожих елементів, сільради, під керівництвом парторганізацій, повинні мобілізувати клясову чуйність колгоспників та робітників, надаючи різного удару по клясовому ворогові, правим та «лівим» опортуністам та шкідницьким елементам.

Рішуча боротьба проти клясового ворога правого опортунізму, як головної небезпеки на даному ета-

пі, «лівих» закрутів, примиренства та гнилого лібералізму; більшовицькі темпи роботи та більшовицька організація мас—забезпечать успішне підготування та переведення 3-ої більшовицької сівби, що є одним з вирішальних чинників успішного здійснення народньо-господарського плану четвертого, останнього року першої соціалістичної п'ятирічки.

Серебряний.

РОЗГОРТАЙМО МАСОВУ РОБОТУ ТРЕТЬОЇ БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ВЕСНИ

Наша країна вступила в період соціалізму. Величезне завдання третього вирішального року п'ятирічки—завершити побудову фундаменту соціалістичної економіки в нашій країні—робітнича кляса за проводом нашої партії в нещадній боротьбі з клясовим ворогом та його агентурою—розв'язала успішно. Наочне доведено, що тільки пролетаріат є сила до кінця революційна кляса, яка може, поваливши старий лад, залучивши до себе всіх трудящих, збудувати нове суспільство.

Поточний 1932 рік—рік вивершування першої п'ятирічки. Під випробованим керівництвом партії Леніна на чолі з т. Сталіним цього року ми повинні в основному завершити суцільну колективізацію сільського господарства цілого СРСР, і на цій базі остаточно зліквідувати куркуля як клясу. Це ставить перед мільйонними колгоспними масами величезне завдання—по-бойовому провести 3-ю більшовицьку весну.

СІЛЬРАДИ—КЕРІВНИЙ ОРГАН СЕЛА.

Колгоспи стали вирішальною постаттю в сільському господарстві. Вони є дійсна підпора радвлди на селі. Цих перемог ми дійшли непохитно здійснюючи генеральну лінію партії, громлячи клясового ворога та його агентуру—правих і «лівих» опортуністів. На порядку денному подальша боротьба за організаційно-господарське зміцнення колгоспу, цим самим ми дійдемо подальшого розвитку колгоспного руху; насамперед боротьба за поліпшення якості господарювання, за нову якість праці, за збільшення продукційності колгоспів—ось що є основним завданням цілої громадськості на селі. Така боротьба неможлива без жорстокої клясової боротьби проти куркуля та його агентури. В цій боротьбі головне місце має зайняти сільрада, як орган пролетарської диктатури на селі.

Розгортання справжньої більшовицької масової роботи, керівництво цією роботою, має насамперед забезпечити здійснення планів 3-ої більшовицької сівби—таке завдання. Тимто організація мас на боротьбу за плани весняної виробничої кампанії, озброєння їх досвідом передовиків, онанування техніки, готування кадрів організаторів—є найважливіші засновки успішного здійснення народньо-господарського плану 1932 року та вивершення п'ятирічки за чотири роки.

Головне завдання сільрад при переведенні 3-ої більшовицької сівби—це запровадження шости історичних вказівок вождя нашої партії т. Сталіна. Сільради, разом з управами колгоспів, повинні вже

розпочати організацію бригад для переведення сівби, причому необхідно, щоб в кожній бригаді були члени депутатської групи сільради; між бригадами скласти соціалістичні угоди на кращу ударну роботу.

В колгоспах, сотнях, кутках при залученні широких колгоспників—одноосібників, бідняків, середняків—проробляти плани переведення сівби.

Формування ударної бригади

Кожну бригаду прикріпити на певному участку, і, як найголовніша передумова забезпечення успіху роботи бригад—це цілковите переведення всіх, без винятку, робіт на відрядність.

ВКАЗІВКИ Т. СТАЛІНА—В ОСНОВУ ПЕРЕВЕДЕННЯ СІВБИ.

Необхідно остаточно зліквідувати «лівацьку» зрівнялівку в оплаті праці колгоспників. При роботі з реманентом, живим тяглом—треба рішучо покінчити з знеосібкою, бо знеосібка приводе до зрівняння ударника і нероби, симулянта й прогульника до зрівняння людини, що уболосває за свою машину, за свого коня, що дбайливо до нього ставиться, витрачає на це свою силу й час і що по нехлюйському ставиться до роботи, що дбає лише про те, як би урвати побільше, а дати по менше, і, що користується, завдяки знеосібці, з такою ж оплатою, як і справжній ударник.

Сільраді вкупі з активом села, треба довести це колгоспникам. Вони повинні довести широким ко-

лам трудячої людности і те, що правильна організація і оплата праці стають новою ареною класової боротьби, бо основні сили куркульства поза нашими колгоспами — розбито, і вони силкуються боротись з нами зсередини, граючи насамперед на дрібно-буржуазних настроях, бо вони знають, що

Огляд коней

зрівнялівка, знеосібка, незапровадження госпрозу хунку, відсутність організації праці призводять до розвалу соціалістичного господарства—колгоспу.

Треба сільраді довести широким масам колгоспників на сотнях, кутках, філіях, на всіх зборах, що реалізація вказівок тов. Сталіна—є зараз основне гасло партії, гасло, що визначає цілу добу розвитку соціалізму, що дає можливість розгорнути соцзмагання і ударництво, що дає зміст і форму для нового поєднання особистої зацікавленості кожного колгоспника з загально-класовими інтересами пролетарської диктатури, з завданням побудови соціалізму. **Більшовицька боротьба за здійснення цих історичних вказівок—є найголовніша передумова успішного переведення 3-ї більшовицької сівби та організаційно-господарського зміцнення колгоспів.** Отже, кожна організація району та села, кожна управа колгоспу, МТС, а передусім кожна сільрада, повинна зважити це все, а зваживши,—напружити всі сили, скерувати всю роль колгоспників на боротьбу проти класового ворога—куркуля та його агентів—опортуністів всіх ґатунків, що відволікають підготову до 3-ої більшовицької сівби.

РОБСЕЛЬКОРИ—АКТИВНІ ДОПОМІЖНИКИ СІЛЬРАДИ В ЗРАЗКОВОМУ ПРОВЕДЕННІ СІВБИ.

Не маловажну роль у переведенні 3-ої більшовицької сівби відіграє робсількорівська бригада й сільрадівська, колгоспна преса. Гасло партії — «кожен ударник—сількор, кожен сількор—ударник»—повинно бути справжньою більшовицькою справою робсількорівської армії.

Найгостріша зброя партії—преса повинна бути спрямована на здійснення всіх господарсько-політичних кампаній. За час переведення сівби, в колгоспах стінні газети мають виходити щодня, як і

в сільраді. Вони повинні поширювати міжбригадне змагання та бути соціалістичним буксиром для відсталих. Сількор не спостерігач, стінна газета—не штамп, сількор і газета — це організатори, дійсні помічники сільраді, колгоспу, в справі мобілізації широких мас колгоспників за виконання всіх господарсько-політичних завдань.

Непохитна боротьба за здійснення шости історичних вказівок т. Сталіна, поширюючи та організуючи міжколгоспні та сільрадівський соціалістичний буксир, взаємодопомога, боротьба за кожний гектар посіву, водночас роз'яснення величезного значення своєчасности переведення 3-ої більшовицької сівби цього таки 1932 року, року вивершування першої соціалістичної п'ятирічки.

ЗА ВИЩУ ПРОДУКЦІЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ПРАЦІ.

Вищої продуктивності праці, утворення в колгоспах нової громадської дисципліни—можна дійти тільки на основі справжньої самодіяльності й активної участі колгоспників у керуванні господарством колективу. Насамперед це стосується груп бідноти, бо тільки спираючись на бідноту та депутатські групи можна дійти успіхів у всіх завданнях; парторганізації й сільради в колгоспах повинні забезпечити таку поставу роботи груп бідноти, щоб вони не тільки боронили безпосередні інтереси бідноти, а й сприяли зміцненню спілки сільської бідноти з середняками, та саме з цих груп треба висувати кращих зразкових ударників на керівну роботу в колгоспах.

Тов. Скрипник на позачерговій Сесії ВУЦВК зазначив: «**організувати, правильно розставити сили, виявити все нові й нові сили нових керівників з трудящих мас, що виходять з низів, з колгоспів—в цьому забезпечення нашої соціалістичної перебудови сільського господарства.**» Розгортання та організація більшовицької сівби, забезпечивши високу продуктивність праці на ґрунті вищої форми соціалістичної праці соцзмагання та ударництва, за-

Ремонт сівалок

безпечення високої якості сіву—вимагають від сільрад та всієї селянської громадськості чіткої класової лінії і повної пролетарської беззататності.

Організація та переведення 3-ої більшовицької сівби не просто сівба, 3-я більшовицька сівба проходить в умовах жорстокої класової боротьби й боротьби проти труднощів, що стоять на шляху переведення колективізації господарств, це боротьба

за остаточний перехід від капіталістичних форм господарювання до соціалістичних, це боротьба за вивершення п'ятирічки за чотири роки. Керівництво цієї боротьбою, завдання успішного переведення 3-ої більшовицької сівби, з залученням широких колгоспних мас та одноосібників, бідняків і середняків—покладається на сільради, бо, як зазначила президія ЦВК Союзу «Ради є органи, що мобілізують активність широких наймитсько-бідняцьких та середняцьких мас для того, щоб перебудувати все життя села на соціалістичних засадах». Отже сільрада повинна стати на чолі й керувати масами, щоб здійснити величезне завдання 3-ої більшовицької сівби.

СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ. ЯК ГОЛОВНИЙ ЗАСІБ МАСОВОСТІ.

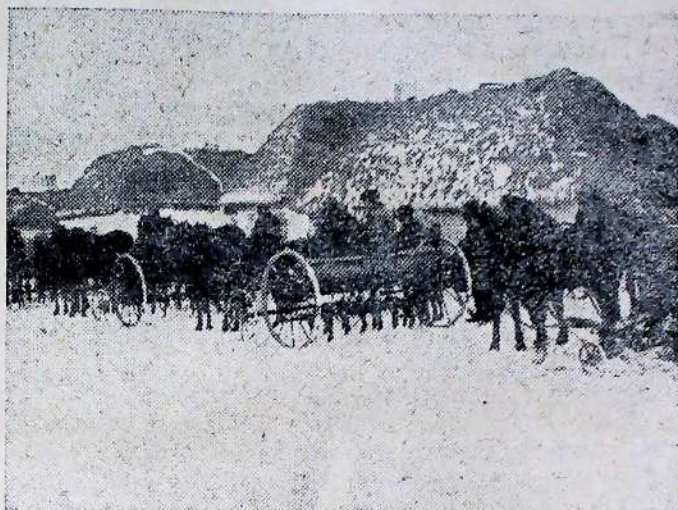
Соцмагання й ударництво—є основний засіб організації сил на виконання в колгоспі всіх господарсько-політичних завдань. Тов. Катанович так оцінив організаційну роботу: «Ми повинні так поставити свою організаторську роботу, щоб вона підкріплювала політику, щоб вона провадила в життя директиви, які ми даємо». В постанові ЦК ВКП(б) від 4-го лютого про організаційно-господарське зміцнення колгоспів докладно й остаточно визначено, що саме побудувати та організувати повинні колгоспи для успішного проведення в життя всіх цих велетенських завдань, а саме—утворення виробничих бригад.

Бригада є тепер основна ланка на виробництві в радгоспі, колгоспі. Вона вирішує тепер долю промфінплану. Отже, бригада перетворилася на всебічно повноправну виробничу одиницю. Від умілої організації праці і налагодження роботи бригад—залежить виконання промфінплану цілого радгоспу і колгоспу. Але саме це для умілої налагодки роботи, бригада повинна бути побудована на засадах соціалістичного змагання та ударництва. Між виробничими бригадами мають бути складені соціумови на кращу роботу, треба організувати конкурсне змагання кращих бригад та преміювання їх. Стінні й польові газети в колгоспах повинні висвітлювати зразки праці бригади.

Сільрада, депутатські групи, батрацько-бідняцькі групи колгоспів—повинні бути в перших лавах ударництва, передавати свій багатий досвід. Комсомолу села, колгоспу, треба подати дійсні більшовицькі зразки ударництва, треба поставити сільрадівську роботу, про підготову та переведення 3-ої

більшовицької сівби так, щоб залучити широкі кола колгоспників та одноосібників — бідняків-середняків.

Отже, соцмаганням та ударництвом, ліквідацією «лівацької» зрігнялівки, куркульської знеосібки, переведенням всіх без винятку робіт у радгоспі, в колгоспі на відрадність є найголовніші передумо-

Спробний виїзд

ви розгорнення підготовки та успішного переведення 3-ої більшовицької сівби. Сільради повинні стати виразником—організатором і надхненником могутніх прагнень трудящої людності щодо виконання своїх пролетарських обов'язків перед соціалістичною країною. Сільради, як орган пролетарської диктатури на селі, повинні також бути організатором руйнацьких вдарів на клясового ворога, куркуля та його спільників—опортуністів, бо тільки но в умовах жорстокої клясової боротьби, особливо цього року, року вивершування першої соціалістичної п'ятирічки, завершення в основному суцільної колективізації в цілому СРСР і на цій базі остаточного ліквідування куркуля як кляси—3-я більшовицька весна буде виконана.

Це більшовицький іспит боєспроможности сільрад—виконувати найважливіші завдання. Більш масовості, клясової пильности, за справжнє більшовицьке переведення 3-ої більшовицької сівби четвертого вивершувального року п'ятирічки, під проводом комуністичної партії на чолі з тов. Сталіним під прапором Леніна.

А. Телешевський.

РАДА НАРОДНИХ КОМІСАРІВ ТА ЦК ВКП(б) ЗВЕРТАЮТЬ УВАГУ ВСІХ ПАРТІЙНИХ, РАДЯНСЬКИХ, КОЛГОСПНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ТЕ, ЩО ЗБИРАТИ НАСННЯ ТРЕБА ЗАКІНЧИТИ СКРІЗЬ ЗА ЯКОМОГА КОРОТШИЙ СТРОК. З ТИМ, ЩОБ ВЧАСНИМ ПІДГОТУВАННЯМ ДО ВЕСНЯНОЇ КАМПАНІЇ ЗАБЕЗПЕЧИТИ РАННЕ ЗАКІНЧЕННЯ СІВБИ, ТИМ САМИМ ДОМОГТИСЯ ВИЩОГО ВРОЖАЮ.

(З ПОСТАНОВИ РАДНАРКОМУ СРСР ТА ЦК ВКП(б).)

ПІДСУМКИ XVII ПАРТКОНФЕРЕНЦІЇ В МАСИ

XVII партконференція ВКП(б) продемонструвала перед цілим світом перемогу генеральної лінії ВКП(б) у соціалістичному будівництві і завдала нищівного удару опортунізму всіх мастей, що намагався відвернути партію від правильного ленінського шляху, та світовому соціально-фашизму, що є передовим загоном буржуазії в боротьбі проти СРСР і соціалістичної революції.

ВАЖКА ПРОМИСЛОВІСТЬ—ВЛАСНА БАЗА ВИВЕРШЕННЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

Партія успішно здійснює політику індустріалізації країни. Зростають щороку капіталовкладення в промисловість, а від того і основні фонди промисловості зросли порівняно з 1927 р. на 46,2%, причому у вирішальних галузях промисловості темпи зросту значно більші.

Про цей зріст красномовно свідчать введені до ладу велетні важкої індустрії. Зріст основних фондів промисловості відбувається на засадах корінної технічної реконструкції на застосуванні найновішої техніки. Вже утворено підприємства, що лишають позаду рівень європейської техніки в деяких галузях промисловості.

Невпинно, неспадною кривою зростає продукція соціалістичної промисловості. Цим самим досягнуто самого головнього «За минулий період нашу важку промисловість поставлено твердо на ноги і тим утворено власну базу для вивершення реконструкції всього народного господарства» (Пост. XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева). На базі цього, швидкими темпами йде звільнення СРСР від економічної залежності від капіталістичних країн, зокрема, в справі виробництва машин, що в минулому довозилися з-за кордону.

З року в рік перевищується програму п'ятирічного пляну щодо промисловості. Так, 1929 році його перевищено на 6%, у 1930 році на 7%, 1931 р.—на 13%. Це забезпечує виконання всього програму вже 4-го вивершувального року п'ятирічки. Цілі галузі промисловості, як от: нафтова, машинобудівельна, електротехнічна, резинова ітш.,—1931 року закінчили свою п'ятирічку за 2½—3 роки.

В ряді виробництв, ми вже вийшли на друге місце в світі (напр., з нафти, машинобудівництва, а в сільсько-господарському машинобудівництві навіть і перше).

В наслідок цих досягнень, країна рад.—з країни аграрної, перетворилася на країну промислової; соціалістична промисловість посіла перше місце в продукції всього народного господарства та незрівняно піднесла свою провідну роль в усіх галузях народного господарства і передусім у сільському господарстві. Цілком розв'язано ленінське завдання «утворити промисловість здібну реорганізувати хліборобство». Разом зі зростом індустріалізації, швидко зростає і міцніє будівництво нашої соціалістичної дійсності—героїчна робітнича класа та ліквідовано найтяжку спадщину капіталізму—безробіття.

Партія досягла виняткових успіхів у соціалістичній перебудові сільського господарства,

«На основі успіхів індустріалізації досягнуто корінного зламу у сільському господарстві, який виявився в остаточному повороті до соціалізму бідняцько-середняцьких мас села (пост. XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева).

Поруч інтенсивного розгортання від держави радгоспного будівництва, всю країну покрито великими колгоспними господарствами, що об'єднують понад 60% всіх селянських господарств. В наслідок цього «панівний стан у сільському господарстві посіли соціалістичні форми (колгоспи і радгоспи). «Радянський Союз, з країни дрібного й надрібнішого хліборобства, перетворився на країну найбільшого в світі хліборобства на основі колективізації, розгортання радгоспів та широкого застосування машинної техніки». (Пост. XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева).

Сільсько-господарську п'ятирічку, зокрема в питанні колективізації значно перевиконано.

Центральною фігурою хліборобства стало колгоспне селянство. Основна маса сільсько-господарської продукції вже виходить з соціалістичного сектору. В наслідок успіхів суцільної колективізації основна маса селянства з спільника перетворилася на міцну опору робітничої класи на селі.

На базі суцільної колективізації в основних зернових районах ліквідовано як класу куркуля. Таким чином остаточо підламано коріння капіталізму на селі, що в минулому зростав з дрібного й найдрібнішого сільського господарства, і тим остаточно підірвано розшарування на селі та знищено причини, що породжували злидні, — збіднення селян під гнітом куркульської кабали. «Ця перемога соціалізму, що розв'язує найважливіше й найважче завдання пролетарської революції, має всесвітньо-політичну вагу». (Постанова XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева).

ЛЕНІНСЬКЕ ПИТАННЯ «ХТО—КОГО» ВИРІШЕНО НА КОРИСТЬ СОЦІАЛІЗМУ.

Капіталістичні елементи в промисловості і в торгівлі, як відомо, вже давно пішли на дно. Отже, в наслідок здійснення більшовицьких темпів соціалістичного будівництва та ліквідації в основному паразитичних класів, переможно здійснюється ліквідація основ та джерел експлуатації людини людиною.

Утворення соціалістичної бази пролетарської диктатури у сільському господарстві, однотипної з базою в промисловості, поруч з досягненнями у ліквідації паразитичних класів, промовляє про те, що вже вивершено міцний фундамент соціалістичної економіки, а це в свою чергу означає, що ленінське питання «хто—кого» вирішено проти капіталізму, на користь соціалізму, цілком та безповоротно в місті і на селі» (пост. XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева). На основі організованого від партії розвитку продукційності сільської країни міцніє диктатура пролетаріату, зростає революційна активність, підноситься добробут і культурний рівень працюючих мас.

Невпинне зміцнення і поглиблення плянових засад в системі радянського господарства і, зокрема у великому колективному господарстві, уможливило

піднесення продукційних сил країни та відкриває небувалі перспективи для наступного розвитку.

Розвиток соціалістичної промисловості і сільського господарства, що відбувається на засадах розгорнутого наступу цілим фронтом, характеризується невинним зростом нагромаджень та зростом народнього прибутку, що поруч з культурно-соціальною роботою радвллади та процесом знищення пожищ у цінах та впливом плянового державного регулювання, з року у рік підносить добробут та культурний рівень робітників і трудящих селян, і на цій основі зменшується смертність і хутко зростає людність СРСР.

Про це яскраво свідчать такі факти, як запровадження 7 час. робочого дня у промисловості, поліпшення побутового обслуговування мас, велике комунальне й житлове будівництво, зріст бюджету соціального страхування, збільшення кількості осіб в складі сем'ї, що працюють по найму і зріст бюджету сім'ї, від того поширення засівної площі і товаровості сільського господарства, поліпшення побутового і культурного обслуговування колгоспника.

ПІД ПРАПОРОМ СОЦЗМАГАННЯ ТА УДАРНИЦТВА — ОПАНУВАТИ НАУКУ ТА ТЕХНІКУ.

Під розгорнутим прапором ленінізму зростає бурними темпами соціалістичне змагання й ударництво так у промисловості, як і у сільському господарстві. Цей процес означає виховання нових людей—соціалістичних працівників з комуністичними навичками в ставленні до праці, що віддають весь свій революційний запал, всі свої можливості справі соціалізму. Цей процес, у відношенні до колгоспних мас, означає також підготову вирішальних передумов для знищення протилежностей між містом і селом, які історично утворилися, поруч зросту капіталізму.

Під цими прапорами робітнича класа і колгоспне селянство опановують науку та техніку, готують свої масові кадри висококваліфікованих будівників соціалізму.

На основі ленінізму наша партія і робітнича класа дійшли величезних успіхів в боротьбі за зміцнення політичної і соціально-економічної диктатури пролетаріату і розвитку справжньої пролетарської демократії, про що свідчить активна участь працюючих мас у господарському житті країни. Нині нема в світі більш міцної державної влади, ніж влада Рад.

Найкращим відображенням перемог Ленінізму є неосяжний авторитет ВКП(б) і невинний численний зріст і зміцнення ідейно організаційної єдності партії та комсомолу. ВКП(б) вже налічує мало не 3 мільйони членів, з них 44% робітників від варстату, а ленінський комсомол об'єднує біля 6 мільйонів робітничо-селянської молоді, з'єднаних одним світоглядом, єдиною волею, добровільною залізною дисципліною, готових на любий подвиг, на любую жертву заради перемог соціалізму, заради звільнення людства від будьякого рабства і експлуатації. Жодна партія в світі ніколи не мала такої армії активних членів.

Під керівництвом ленінської партії досягнуто величезних перемог у будівництві соціалізму в СРСР. Ці перемоги є «наслідок ленінської політики нашої партії, що послідовно провадила розгорнутий цілим фронтом наступ на капіталістичні елементи» і, зокрема політики індустріалізації, піднесення важкої індустрії, розгортання виробництва засобів виробництва» (з постанов. XVII партконферен. на доповідь т. Молотова і т. Куйбишева).

В РІШУЧІЙ БОРОТЬБІ ПРОТИ ПРАВИХ ТА «ЛІВИХ» ОПОРТУНІСТІВ ЗА ПОБУДОВУ СОЦІАЛІЗМУ.

Цих перемог партія дійшла під випробованим керівництвом ЦК на чолі з тов. Сталіним і «тільки в рішучій боротьбі і з «лівими» і з правим опортунізмом та примиренством до них, за генеральну лінію нашої партії». (З постанов. XVII партконферен. по доповіді т. Молотова і т. Куйбишева).

Зазнала цілковитого краху буржуазна теорія троцькізму, що перетворився тепер на передовий загін буржуазної контрреволюції, про неможливість побудувати соціалізм в одній країні та неминучість реставрації капіталізму. Зазнала рішучої поразки і лінія правого опортунізму, що полягала в зриві політики соціалістичного наступу і в безпосередній капітуляції перед куркульнею і буржуазними елементами.

Нарешті досягнення партії у будівництві соціалізму завдали вбивчого удару світовому соціально-фашизму, цьому головному лікарю капіталізму і передовому загону буржуазії в боротьбі проти СРСР і соціальної революції. Про це свідчить масовий відход широких робітничих мас від соціально-демократії до комунізму, швидкий зріст комуністичної партії коштом робітників—вчорашніх соціально-демократів.

Наші досягнення мають величезне світове значення. Той факт, що СРСР під проводом ВКП(б) успішно виконує за 4 роки першу п'ятирічку і виходився над складанням другої, що вивершення побудови соціалізму в СРСР стає практичним завданням другої п'ятирічки—красномовно промовляє сам за себе. На тлі нечуваної, руйнацької кризи, що охопила всі капіталістичні країни і вкинула в безодню злиднів і голоду десятки мільйонів працюючих. Їх сем'ї,—застається замало умов, щоб стримати маси в рабській покорі буржуазії, голувати обіцянками переходу до соціалізму без класової боротьби, з доброї волі буржуазії, неможливо по-старому облудувати маси брехнею про скору загибель більшовизму в СРСР, про вузько-національний характер більшовизму і насильства більшовиків.

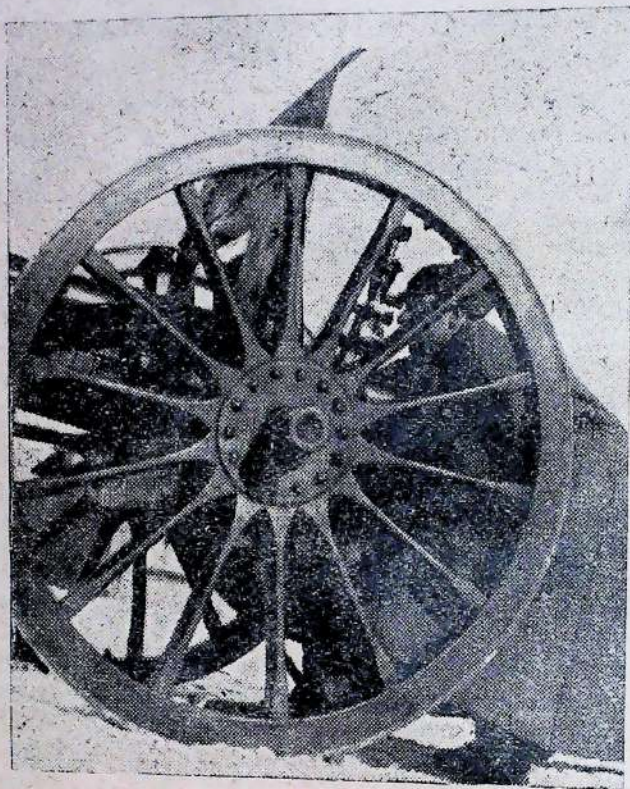
«Трудящий першої ліпшої держави має змогу порівняти наслідки панування буржуазії в капіталістичних державах з наслідками, з першими ще наслідками панування робітничої класи в країні пролетарської диктатури... Ясно, що майбутнє не за пануванням буржуазії, а за диктатурою пролетаріату»... (З допов. т. Молотова).

Сорока.

(Продовження буде)

ОБОРОНА СОЦІЯЛІЗМУ—В МІЦНИХ РУКАХ

14 роковини свого існування Робітничо-селянська червона армія зустрічає в знаменний історичний період. СРСР увійшов у четвертий останній рік першої п'ятирічки. Вивершено фундамент соціалістичної економіки. Повнотою і остаточно розв'язано питання «хто—кого» в народньому господарстві на користь соціалізму. З роки п'ятирічки

Націлює гармату

цілком змінили обличчя нашої країни. Погляньмо на малу СРСР. Там, де колись був порожній степ, зросли велетні—заводи. Ці велетні своїм технічним устаткуванням перевершують європейський рівень техніки. Ми домоглися величезних перемог у суцільній колективізації сільського господарства, в ліквідації на цій базі куркульства, як кляси—із країни відсталого хліборобства, ми стали країною найбільшого сільського господарства в світі, країною високої важкої індустрії. У запеклій боротьбі проти куркуля і його агентури всередині партії—правого опортунізму, що є головна небезпека на даному етапі, проти «лівих» закрутників і будьякого примиренства; в боротьбі проти троцькізму, що стає передовим загонем контрреволюційної буржуазії—були забезпечені величезні перемоги ленінської генеральної лінії.

Виконання народньо-господарського плану на 1932 рік забезпечує вивершення першої п'ятирічки за чотири роки, створює засновки до успішного виконання другої п'ятирічки. Друга п'ятирічка—п'ятирічка збудування соціалізму, остаточної ліквідації кляси та джерел, що породжують експлуатацію людини людиною.

Другої п'ятирічки СРСР своїм технічним рівнем виходить на перше місце в Європі.

По той бік радянських кордонів, у капіталістичних країнах—економічна криза, голод і злидні мільйонів. Нечуваними темпами зростає безробіття. В капіталістичних країнах навіть не включаючи колоній, 42,5 мільйонів безробітних. Там гасять домни. Дани залишаються не скошені. Спалюється й топиться в морі хліб.

Буржуазія шукає виходу з кризи у війні. За ширмою усяких балачок конференцій «роззброєння» відбувається гарячкове готування до нових воєн. Уже тепер на Далекому Сході точаться криваві бої. Події, що там розвиваються, можуть стати початком нової імперіалістичної різанини, яка перевершить всі страхоття останньої війни.

Шалено зростають озброєння, збільшується військові видатки капіталістичних держав. Імперіалісти посилено насичують свої армії технічними засобами. Зросла кількість кулеметів у піхоті, гарматних засадів. Величезною мірою збільшується кількість танків в арміях капіталістичних країн. Французька армія тепер має близько 2000 танків. В найголовніших капіталістичних країнах (Франція, Англія, Італія, ПАСН і Японія) кількість літаків зросла з 2560 в 1923 року до 8700 літаків в 1930 року.

Величезною мірою зросла хемічна промисловість, що дає змогу арміям капіталістичних країн за один місяць виробити десятки тисяч тонн ОР (отруйні речовини). Поруч з цим збільшується армії капіталістичних держав. Армії тільки суміжних СРСР країн зросли з 491,5 тисяч в 1923 року до 582,7 тисяч чоловіка в 1930 р.

Капіталісти шалено готують війну проти СРСР, країни соціалізму, батьківщини світового пролетаріату. На відкритті XVII всесоюзної партійної конференції тов. Молотов говорив: «особливість даного моменту та, що дедали більше стирається межа між мирним станом і війною». Всілякі провокації пускаються тепер у діло, щоб викликати нас на війну. Такі спроби були в зв'язку з подіями в Манчжурії.

Червона армія, радянська країна, світовий пролетаріат—повинні бути напоготові. Радянський Союз неухильно, не на словах, а на ділі запроваджує політику миру. Але до відсічі ворогові ми повинні завжди бути готові. Ми не були б більшовики, якщо б обминали такі небезпеки для Радянського Союзу, або залишались би пасивними спостерігачами», — говорив тов. Молотов на XVII всесоюзній партконференції.

У свої 14 роковини Червона армія рапортує пролетарям, трудящим цілого світу про свою цілковиту бойову готовість боронити кордони країни соціалізму. На базі розвитку великої промисловості зросла технічна міць Червоної армії. Виконуючи наказ вождя Червоної армії тов. Ворошилова «опанувати кожен гвинтик бойової машини», бійці штурмують висоти бойової техніки, по-більшовицькому їх завоюють. Гасло тов. Сталіна «більшовики повинні опанувати техніку» стало бойовим гаслом у роботі бійців і начальницького складу.

Частина Червоної армії провадить тепер похід за техніку. XVII всесоюзній партійній конференції Червона армія рапортувала новими перемогами в опануванні техніки, її зберіганні, в бойовому та

політичному готуванні. Щодня зростає кількість ударних чіт, сотень, полків, дивізій. Міцнішають колони ударників,—бійців і командирів. До раціоналізаторського фонду імені тов. Сталіна бійці подають пропозиції, що мають удосконалити бойову техніку.

Привоз останнього року дав армії нових бійців-ударників заводів, фабрик, колгоспних і радгоспних ланів. Ці молоді бійці ввесь ентузіязм роботи біля верстату, трактора, комбайну переключили на штурм висот бойового та політичного готування. Щодня щораз більше згуртовуються лави бійців і начскладу навколо ленинської партії. Посилення впливу комуністичної партії і комсомолу в Червоній армії, зміцнення довір'я до них виявилось у величезному зростанні лав армійських парторганізацій і комсомолу. В непримиренній боротьбі за генеральну лінію партії ще більш загартувалися більшовики армії, підвищили свій ідейний рівень, зміцнили свою більшовицьку згуртованість.

Ані на хвилину не послаблюючи уваги до бойового готування, бійці армії беруть активну участь у соціалістичному будівництві. У Червоній армії кується кадри передових будівників соціалізму. Сотні і тисячі трактористів, голів сільрад, кіно-механіків, організаторів колгоспів і рядових колгоспників відпустила цього року з своїх лав Червона армія.

Бійці Червоній армії завжди гаряче відгукуються на кожен заклик партії, уряду, вони є найкращі агітатори за проведення заходів партії. Потоки листів із казарм до сіл розносять тепер заклик бійців про найкраще виконання плянів хлібозаготівель, про готування до весняної засівної, про передплату позики. Червоноармійські бригади в селах, колгоспах активно допомагають трудящим виконувати ці завдання.

Міцнішає щодня шефство пролетарів найбільших заводів над бійцями червоної казарми. Робітники, колгоспники, бійці Червоній армії змагаються на найкращу роботу коло зміцнення обороноспроможності країни. Міць Червоній армії — озброєного авангарду пролетарської диктатури — посилюється щодня. Оборона соціалізму—в міцних і твердих руках. Червона армія сьогодні сильніша ніж учора, завтра вона буде сильніша ніж сьогодні.

Посилення безпеки нових воєн в усією гостротою ставить питання про готування до наступних іспитів. Потрібна ще напруженіша робота цілого особового складу армії коло завоювання нових висот бойового та політичного готування, опанування бойової техніки.

Воєнна робота на селі

Зміцнювати обороноспроможність Радянської країни—бойове завдання робітників, трудящих нашої країни і цілого світу. Кожен завод, радгосп, колгосп повинен бути потужним підпорним пунктом оборони країни. Ширше розгорнути оборонну роботу, поширити і зміцнити мережу тесо-вських осередків. Справою чести кожного робітника, колгоспника повинна стати високе військове готування, найкраща робота коло зміцнення обороноспроможності країни.

15 року свого існування Червона армія ще більше посилюватиме свою бойову міць, пам'ятаючи слова вождя свого, тов. Ворошилова:

«Більшовики війни не бояться. Вони її не хочуть і всіх сил докладають, щоб запобігти її. Та якщо все ж імперіялісти розпочнуть проти нас війну, ми будемо битися з усією властивою нам пристрасністю, з усією настійною силою 150 мільйонів вільного народу. Ми знаємо, що за нас все трудяще людство. Ми знаємо, що ми переможемо».

Л. Леонт'єв.

ПРО ЗАВДАННЯ ВІЙСЬКОВО-ОБОРОННОЇ РОБОТИ НА СЕЛІ

КАПІТАЛІЗМ ГОТУЄ ВІЙНУ ПРОТИ СРСР.

Тов. Сталін говорив: «Щоразу, коли капіталістичні суперечності починають посилюватися, буржуазія поглядає в бік СРСР—чи не можна розв'язати ту або ту суперечність капіталізму, або й усі суперечності разом—коштом СРСР». Останні міжнародні події ще раз переконливо підкреслюють цілковиту правильність цього прогнозу. Японська інтервенція в Китаї, що перетворюється на справжню імперіялістичну війну, є ніщо інше, як перший крок до перетворення цієї війни проти Радянського Союзу. А пропозиція представника французь-

кого імперіялізму—Тард'є на женецькій «розбурювальній» комедії про створення армії при Лізі Націй остаточно розкриває інтервенційні пляни світового імперіялізму, який не може примиритися з переможним завершенням першої п'ятирічки СРСР та нашими плянами другої п'ятирічки—п'ятирічки розгорнутого будівництва соціалізму.

Зростає загроза війни проти СРСР. Проти Радянського Союзу згаджується бльок цілого ряду держав. Такі сусідні з нами держави, як Польща, Румунія, Чехо-Словаччина, зв'язані не тільки рядом політичних договорів, але й військових, за якими навіть накреслюється загальне командування

антирадянськими арміями у майбутній антирадянській війні. Отже, з цього видно, що інтервенція проти Радянського Союзу є цілком реальною. Це вимагає від нас ще більшої пильності, ще більш міцніше, ще енергійніше готувати трудящих СРСР до оборони соціалістичної батьківщини.

За останні роки, під проводом партії та Реввійськради Союзу на чолі з тов. Ворошиловим, набагато зміцнилася бойова міць Червоної армії і вона готова дати відсіч ворогам, якщо вони наважяться порушити будівництво соціалізму в нашій країні. Але треба завжди пам'ятати, що наша Червона армія є лише частина, кістяк тої багатомільйонної армії робітників і трудящих селян, яка на випадок війни, захищатиме Радянські кордони. А тому, зміцнюючи Червону армію, ми повинні **весь час і невинно готувати мільйонні маси трудящих, озброювати їх військовими знаннями.**

ВІЙСКОВА РОБОТА НЕ ГРА В САЛДАТИКИ. А ЗМІЦНЕННЯ ОБОРОНОСПРОМОЖНОСТІ КРАЇНИ

Треба сказати, що ми не завжди пам'ятаємо про потребу військово-оборонної роботи надто ще не все гаразд з цим на селі. Подекуди сільради поопортуністичному ставляться до військовизації трудящих свого села, а іноді навіть своїм нерозумінням потреби військово-оборонної роботи зривають справу військовизації. Проте військово-оборонна робота є невід'ємна частина усього нашого соціалістичного будівництва. Її не можна відривати від боротьби за прискорення темпів побудови соціалізму, що є основою нашої обороноспроможності.

Тсоавіяхем—багатомільйонна громадська організація має завдання організувати широкі маси трудящих навколо завдань оборони країни, готувати потужні резерви для Червоної армії, підготувати трудящих до оборони тилу. На цьому фронті Тсоавіяхем має неабиякі успіхи. Він пропускає через свої військові учпункти, гуртки, школи десятки й сотні тисяч молоді й дорослих; через Тсоавіяхемівські осередки охоплюються пропагандою військово-оборонних завдань мільйони робітників і колгоспників. Але треба сказати, що не всі організації усвідомили величезну роль Тсоавіяхему в зміцненні оборони країни, а подекуди до військової роботи тсоавіяхемівських осередків до військового навчання трудящих ставиться, як до розваги для молоді. Таке ставлення до військово-оборонних завдань Тсоавіяхему треба рішуче засудити, бо **військова справа—це не «гра в салдатики», а конкретне виконання завдань партії і Уряду, конкретне розв'язання питання зміцнення оборони країни.**

Які це завдання Тсоавіяхему на селі щодо військово-оборонної роботи та яка роль в цьому райвиконкомів, сільрад та сільського активу? Ми вже сказали, що основне завдання тсоавіяхемівських організацій щодо військової роботи—це готування кадрів для РСЧА. Тсоавіяхемові доручено готувати призовників, забезпечити якість їхнього політичного та військового готування до їхнього призову в РСЧА; готувати разом в військоматах позавійськовиків, тобто молодіж першого року служби, вряховану до територіальних частин; провадити виховну роботу серед командирів запасу, червоногвардійців та червоноармійців-відпускників, залу-

чаючи їх до активної військової роботи та через систему різних гуртків, шкіл та курсів підвищувати їхні військові знання тощо.

Надто величезні відповідальні завдання поставила Реввійськрада перед Тсоавіяхемом, щодо роботи серед перемінного складу в так званій міжзборовий час. Тсоавіяхемівські осередки разом з командуванням, що в основному керує міжзборовою роботою, мусять відповідати за стан міжзборового готування перемінного складу, допомагаючи командуванню кадрами керівників ГБП (гуртків бойового готування перемінників), літературою, приладдями для навчання тощо.

Великі завдання тсоавіяхемівських організацій і щодо політичного забезпечення міжзборового готування перемінників. Вони повинні допомагати командуванню розгорнути в міжзборовий час широкую культурно-політичну роботу, залучити їх до активної участі в господарсько-політичному житті колгоспу, села, використовуючи їх на активній військово-оборонній роботі. З рештою на тсоавіяхемівський осередок покладається також і забезпечення вчасної явки призовників до призовних пунктів, а позавійськовиків та перемінників на збори. І якщо додати до цього завдання Тсоавіяхему щодо масової військової роботи (організація, військових кутив, будинків та хат—оборони, військових учпунктів, муштрово-навчальних одиниць, гуртків військових знань, стрілецьких зв'язку, військово-технічної пропаганди, саперної справи і т. д. і т. д.) то цілком зрозумілою стає та відповідальність, яку несе Тсоавіяхемівська організація за зміцнення оборони країни.

Крім цього, Тсоавіяхем має завдання зміцнити оборону країни й коштами (розповсюдження Тсоавіяхемівської льотереї, збір коштів на дирижаблебудівництво, літаки й т. інш). Великі завдання перед Тсоавіяхемом стоять і в частині мирного будівництва; активна участь в організаційно-господарському зміцненні колгоспів, боротьба за хліб, участь у готуванні до сіви, хемізація сільського господарства (пропаганда і застосування штучного добрива, боротьба з шкідниками сільського господарства і т. інш). Ця сума завдань є здійснення того гасла, що його несе на своєму прапорі Тсоавіяхем: **«Тсоавіяхем—опора мирної праці та оборони СРСР».**

ВІЙСКОВИЗАЦІЯ—ВАЖЛИВІША ЛАНКА РОБОТИ СІЛЬРАДИ.

Отже, ясна річ, що райвиконкоми й сільради не повинні і не можуть стояти осторонь конкретної, повсякденної допомоги Тсоавіяхемові у боротьбі за виконання цих завдань. Аджеж, по суті ці завдання є одним з найважливіших завдань сільських органів влади, що керують всім господарсько-політичним життям свого району, села. І, отже, за умов конкретної допомоги і повсякденного керівництва тсоавіяхемівськими організаціями в райвиконкомів та сільрад, ми мали б на селі у військово-оборонній роботі чималі успіхи.

Проте, треба сказати, що ця ділянка на селі—найвідсталіша. Частина сільрад, недооцінюючи військову небезпеку й нерозуміючи ролі Тсоавіяхему в обороні країни, не тільки не стали обличчям до військово-оборонної роботи, а подекуди і зривають

її, мовляв, це не наша справа. Можна навести низку фактів, коли сільради не тільки не допомагають Тсоавіяхемові приміщенням та коштами для військового навчання трудящих, а викидають осередок в якогось невеличкого кутка, бо це місце потрібне сільраді під склеп тощо. А місце для військового навчання розв'язує якість роботи.

Зрештою не допомагають сільради і в такій роботі, як вчасні збори шеремінників, позавійсько-виків та призовників для відбування навчання, не серйозно подекуди ставляться і до проведення призовної кампанії. Ми маємо низку фактів, коли через байдуже ставлення сільських комісій сприяння призову, при розгляданні характеристик на призовників, вони пропускали до лав РСЧА куркулів, підкуркулників та інший темний елемент, що засмічує лави Червоної армії. Нема чого доводити, що таке ставлення до чистоти лав РСЧА межує з злочинністю.

Обговоренню призовників, треба надати масовий характер, треба, щоб самі колгоспники, на своїх зборах у кутку і т. і. визначали придатність того, чи того призовника носити почесне ім'я бійця червоної армії й бути з гвинтівкою в руках на варті радянських кордонів.

КОЖЕН КОЛГОСПНИК ПОВИНЕН ВМІТИ КОРИСТУВАТИСЯ З ПРОТИГАЗА.

Минулого року, восени, на Україні відбувався місячник ліквідації протиповітряної та хемічної неписьменности серед широких мас трудящих. Ї треба сказати, що на селі ця, величезної ваги, кампанія ніяких реальних наслідків майже не мала, бо сільські осередки через свою кволість не зуміли

як слід організувати цієї справи, а більшість сільрад поставилася до цього, як до «тсоавіяхемівської гри у шротигазах».

Проте, характер майбутньої війни—війни техніки з усією настирливістю вимагає готовости широких мас трудящих до протиповітряної оборони, бо ворожі літаки за годину можуть доскочити на 250—300 кілометрів у тил, щоб учинити хемічну атаку.—Отже, ми повинні навчити трудящих захищатися від повітряного ворога, **кожний колгоспник і колгоспниця повинні вміти користуватися протигазом, побудувати, в разі потреби, газосховища.**

Усіх завдань, що стоять перед сільрадами в забезпеченні готування широких мас трудящих до оборони країни трудно перелічити. Міжнародні обставини—зростання військової небезпеки висувають перед нами щоразу нові завдання в зміцненні моці Червоної армії, конкретної матеріальної допомоги червоним бійцям і червоній казармі в зміцненні обороноздатности нашої країни.

Сільради мусять відповідати за стан військово-оборонної роботи на селі, як і за ціле господарсько-політичне життя своєї території. Треба, щоб військово-оборонна робота посідала велике місце в планах календарях роботи сільради, треба організувати конкретну допомогу Тсоавіяхемові і використувати його в боротьбі за виконання всіх господарсько-політичних кампаній, за організацію широких мас трудящих навколо генеральної лінії нашої партії, в боротьбі за виконання завдань останнього року п'ятирічки. Тсоавіяхем не раз доводив своїми зразками, через свої ударні Тсоавіяхемівські бригади, більшовицьку боротьбу за зміцнення обороноспроможности нашої країни.

Пройдисвіт.

РАДБУДІВНИЦТВО

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛАСТЕЙ—ОРГАНІЗАЦІЯ САМОДІЯЛЬНОСТІ ТРУДЯЩОЇ ЛЮДНОСТІ*)

Товариші, передовсім нам треба всім твердо і чітко усвідомити собі, що утворення областей є безпосереднє продовження тієї організаційної реформи, що ми провели в нашій республіці 1930 року, коли від округової системи управління перейшли до районової. Скасування округ перетворило районову систему був остаточним розквітанням з усіма залишками, хоч би і зовнішніми, колишніх старих організаційних форм управління. Перехід до районової системи дав можливість конденсувати самодіяльність широких мас робітників і бідняцько-середняцького селянства.

Районова система цілковито себе виправдала і теперішня пропонована нам реформа базується цілковито на районовій системі. Район і надалі залишається основою цілого нашого адміністративного управління, основною формою організації самоді-

яльності широких трудящих мас. Район і надалі залишається основною одиницею диктатури пролетаріату. Лише ця форма управління дала нам можливість протягом останніх років організувати широку самодіяльність трудящих мас для вирішення великих завдань, що стояли перед нами. Дальше розгортання тих завдань, перехід до широких великих значних завдань, що стоять перед нами в 1932 році, вивершувальному році першої соціалістичної п'ятирічки, потребує від нас переглянути переведену систему радянського управління і її удосконалити.

Ціла наша робота соціалістичного будівництва, ціла розгорнена робота—господарська, індустріаль-

*) З промови т. Скрипника на IV позачерговій сесії ВУЦВКУ.

на, сільсько-господарська і культурна потребує від нас великого напруження, величезного розгортання самодіяльності трудящих мас. На цій самодіяльності базуються вся наша соціалістична перебудова: робота на широкій самодіяльності трудящих мас базуються переведення перебудови нашої країни. Розгорнення індустріалізації країни і широка суцільна колективізація сільського господарства потребують дальшої напруженої роботи, самодіяльної свідомої роботи трудящих мас нашої країни. **Організувати, правильно розставити сили, виявити все нові і нові сили нових керівників з трудящих мас, що виходять з низів—в цьому забезпечення радянської влади, в цьому забезпечення нашого соціалістичного будівництва.** І для того, щоб ліпше знати справу на кожному місці, для того, щоб ліпше виявити, організувати і розставити цих нових керівників, що йдуть з нового пролетарського і колгоспного активу, ми вживали і перших років районної системи деяких заходів. Такими були різні міжрайонові наради, конференції тощо.

Нема певно жодного наркомату, де б міжрайонових нарад, конференцій не було застосовано і вони давали свої наслідки. Це був хороший, ліпше скавати, певний коректив для того, щоб ув'язати між собою райони. Але це був лише коректив і його недостатність цілковито виявлена. Від системи міжрайонових нарад і конференцій треба перейти до більшої ув'язки між собою тих районів, що складають певне суцільне ціле. Організація областей в доконце потрібний спосіб дальшого оформлення нашої районної системи, більша, дальша, глибша і ліпша організація самодіяльності трудящих мас нашої країни для переведення величезних завдань 4-вершувального року першої соціалістичної п'ятирічки і дальших великих завдань 2-ої соціалістичної нашої п'ятирічки.

Тому перед нами зараз стоїть завдання організації областей зробити основним важелем, щоб нові сили, новий пролетарський колгоспний актив краще організувати й направити їх на завершення і здійснення завдань, що стоять перед нами, великих зав-

дань соціалістичної перебудови. Ніяк не можна розглядати, товариство, питання організації областей тільки в погляді адміністративного перерозподілу прав, обов'язків тощо. Це питання важливе, але основна причина, основна суть реформи, що ми її тепер провадимо, полягає в тому, щоб кращого розстановкою сил, більшим знанням вимог, інтересів, **які виявляються і зростають на місцях забезпечити великі завдання, що стоять перед нами.** Тільки такий диференційований підхід до справи кожного окремого району, тільки таке доскональне знання і широкого активу, і провідного активу, який виявляє робітництво й колгоспне селянство, забезпечує нам проведення великих завдань. Тільки в такий спосіб ми зможемо, здійснюючи, забезпечуючи й гарантуючи радянську систему управління—диктатуру пролетаріату, завершити завдання, що стоять перед нами.

Може бути хто небудь скаже—ми дуже часто провадимо реформи. Аж ніяк. **Це дальше проведення однієї й тої ж лінії, яку ми ведемо весь час—лінії організації пролетарської диктатури, пролетарської державности в нашій країні.** Організація областей забезпечує це.

Міцний, організований уповноважений райони, підібрані, організовані органи областей, що ближче до районів, краще будуть їх знати, краще обслуговувати при посиленому керівництві центра на базі областей і районної системи. Це удосконалює й забезпечує нам пролетарську диктатуру й завершення завдань, що стоять перед нами. Тому ми можемо сказати, що пропозиції, які стоять перед нами, нові великі завдання вимагають від нас нових напружених зусиль, а з другого боку, в доконечний шлях, щоб завершити завдання, які стоять перед нами.

Розвиток суцільної колективізації і реконструкції сільського господарства, здійснення завдань індустріалізації, що стоять перед нами—все це вимагає нової широкої самодіяльності трудящих мас нашої країни. Обласна система це забезпечує, тому ми, приймаючи її, даємо нову базу, новий ґрунт здійснювати великі завдання, що стоять перед нами.

ФІНСЕКЦІЯ СІЛЬРАДИ—ОРГАНІЗАТОР МАС НА БОРТЬБУ ЗА ФІНПЛЯН

Недооцінки значення фінансової системи, лівацьким фразам про те, що «гроші віджили»—партія дала рішучу відсіч і в постановках пленумів ЦК й директивах, підкреслила величезне значення мобілізації коштів для виконання цілого народно-господарського пляну.

Сесії ЦВК СРСР й ВУЦВК'у, що закінчили свою роботу в грудні, так само дали чіткі й рішучі постановлення, щодо ролі фінансового пляну, на сьогоднішньому етапі соціалістичного будівництва. Фінансову роботу не можна трактувати, як роботу суто податкову й бюджетну. Крім цих важливих завдань задачею фінансової системи є мобілізація коштів людности, з її широким охопленням різних видів платежів, і такі важливі ділянки, як госпрозрахунок, товарообіг, фінпляни колгоспів.

Усе це поширення кола діяльності фінансової системи, безперечно, стосується фінансової секції сільради, як низового безпосереднього виконання завдань покладених на фінансову систему і вимагає чималих змін в роботі фінсекції. Впоратись одна самісенька з усіма завданнями фінсекція не зможе і для того, щоб здійснювати завдання повнотою, охопити всі ділянки роботи,—секція мусить виявити та організувати навколо себе фінансовий актив.

Успішна колективізація села, зріст і зміцнення колгоспів, піднесення соціалістичної творчої ініціативи всіх трудових мас—дають для роботи на селі величезні резерви, величезні творчі сили і треба організувати їх допомогу в роботі, користуючись з випробованих соціалістичних форм праці.

— Отже, ставлячи питання про фінсекцію сільра-

ли. Ми найперше розглядаємо секцію як організатора мас на боротьбу за фінцляп. Успіхи в роботі секції й прориви—це в наслідок хоршої, чи поганої організації мас на фінансовому фронті.

Цілого охопту своєї роботи багато секції ще не здійснили і навіть тут в багатьох випадках робота йде попри секцію; секцію підміняє сільрада або навіть голова, чи секретар сільради. Особливо це стосується сільбюджету, який часто-густо складається й проходить без участі секції, а значить, й без достатньої участі активу. Такий стан треба погано виправити й таке ставлення треба змінити. Секція повинна здійснювати повноту своїх податкових і бюджетових прав і обов'язків.

Складніше стоїть справа з завданнями щодо мобілізації коштів, госпрозрахунку, товарообігу й фінго-подарства колгоспів. Усе це—заликі масові роботи, вклучаються в які секція може й повинна, лише організувавши роботу свого активу.

Мобілізація коштів для фінсекції—це два основних завдання, тісно пов'язаних одне з одним,—ліквідація зрівнялівки у виконанні плану й розгорнення всіх форм масово-політичної роботи.

Ліквідація зрівнялівки в умовах секції означає доскональне вивчення й виточення плану й розподіл всіх ділянок роботи між членами секції й активістами з тим, щоб кожний постійно відповідав за свою роботу. На тлі правильної організації й розташування сил—можна найширше й найкраще здійснити масово-політичну роботу—цей головний чинник успіху роботи, і дати потрібну відсіч куркульові й його агенту опортуністу, в їх спробах зривати темпи соціалістичного будівництва.

В галузі товарообігу завдання секції полягає в налагодженні постійного контролю за роботою кооперативної й торговельної мережі, у виконанні плану товарообігу й децентралізованих заготівлях допомозі кооперації. Разом з кооперативною системою фінсекція мусить боротися за зписання товарних лишків, за швидкий обіг краму, за зниження накладних витрат, за хорошу ініціативу в самозаготівлях. Другими словами, фінсекція повинна перевірити роботу кооперації свого села карбованцем, поставивши на цю перевірку кращих своїх активістів.

В галузі організації фінансового господарства колгоспів секція повинна допомогти колгоспам налагодити звітність та рахівництво, стежити за правильним й своєчасним обліком трудоднів, доглядати за використанням кредитів, що їх одержує колгосп, заслуховувати на засіданнях сільради звіти управ колгоспів для того, щоб тримати з ними постійний зв'язок.—Отже, організація фінансового господарства колгоспів складна й відповідальна діяльність, цілковито нова для фінсекцій, і на неї треба звернути особливу увагу.

Всі завдання, що покладено на фінсекцію, не дивлячись на їх зверхню розмаїтість, по суті органічно між собою пов'язані. Всі вони мають на меті організувати правильне фінансування народного господарства і тому складання плану, в якому будуть пов'язані і бюджет і товарообіг, і податки, і мобілізація коштів, визначено порядок виконання кожного завдання,—в обов'язкова умова роботи фінсекції сільради.

Здійснення плану треба організувати на основі розгорнення масової роботи.

Актив фінсекції складається насамперед з членів секції, членів комісії сприяння, сільської й колгоспних, вербовників ощадкаси й громадських інструкторів держкредиту, комісії сприяння мобілізації коштів (там, де такі комісії є), кооперованих комісії тощо. В актив треба обов'язково втягнути колгосп-

Ударник фінфронту доповідає голові фінсекції

ників та одноосібників—бідняків і середняків. Фінансова робота настільки велика й складна, що без широкої активності колгоспників та одноосібної бідноти й середняків одна сільрада з нею не впорається. Передові райони, приміром, Краснокутський, добився того, що в нього на кожні 4 двора приходиться і фінактивіст. В Балаклійському районі активістів біля 6000 осіб. Облік активу треба вести обов'язково, вивчати активістів й домагатися преміювання кращих з них. Популяризувати кращі зразки й досвіди роботи.

Активістів прикріплюється до певної ланки роботи, загальне керівництво якою покладається на одного з членів фінсекції (скажімо, одна ланка—податки, друга—бюджет, третя—держбюджет, четверта—фінцляп колгоспів тощо). Член фінсекції прикріплених до нього активістів організовує в бригади, які працюють на засадах соцзмагання й ударництва. Резерв кращих активістів треба завжди користати, як буксирну бригаду.

Сільрада не повинна розглядати жодного фінансового питання, без попереднього обміркування його на фінсекції. При обстеженні сел, треба першою

чергою приділити увагу на секцію, не нехтувати нею, привласнити їй те значення, яке надали секціям відповідні акти керівних партійних і радянських органів.

За організацію роботи мусять дбати всі органи диктатури пролетаріату і тоді секція відчує всю пов-

ноту своїх прав і обов'язків і повноту своєї відповідальності за здійснення їх. Фінансова система мусить зрештою спертись в своїй роботі на правильно побудовану роботу фівсекцій, як організатора мас на боротьбу за фінплян.

С. Руденчик.

ПРО МЕДИЧНЕ ТА САНИТАРНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ СОЦСЕКТОРА СЕЛА ПІДЧАС ВЕСНЯНОЇ СІВБИ

В постанові ЦКВКП(б) від 2 серпня 1931 р. чітко визначено ролі сільрад в справі зміцнення колгоспів. Ця постанова викликає підвищення продуктивності праці в колгоспах, сприяє виконанню промфінплану, завершенню суцільної колективізації.

Перед органами здоров'я стоїть головне завдання—наближення медичної допомоги до колгоспів, широке розгорнення мережі ясел, санітарне оздоровлення колгоспів. І тут як раз сумісна активна робота сільрад червоно-хрестними організаціями має відіграти значну роль.

Для надання першої медичної допомоги в Степу, на місці праці, треба в складі кожної колгоспної бригади мати людину, що обучена в наданні швидкої допомоги та має при собі аптечку перев'язочними засобами та ліками.

Для навчання згаданих колгоспних бригадирів, при кожній амбулаторії улаштовуються місячні курси з колгоспників. Сільради повинні сприяти в тому, щоб кожний колгосп виділив курсантів в належній кількості, а райколгоспспілка забезпечила б їх житлом та харчуванням. Щоб в кожному колгоспі мати людину письменну, яка б добре була знайома з тим, як провадити в колгоспі оздоровню роботу—в кожному райцентрі, при медустанові улаштовуються місячні курси сануповноважених—по одному на колгосп. Цих курсантів треба також виділити, забезпечити їх житлом та харчуванням.

Райколгоспспілки забезпечують всі колгоспи аптечками першої допомоги; за цим треба прослідкувати. Для того, щоб надати вже більш складну медичну допомогу, треба звертатися до амбулаторії, але їх на цей час ще недостатня кількість—і тому на час весняної засівкампанії розгортаються сезонні медичні пункти з ліжками та сезонні амбулаторії з лікарями. Ці пункти розгортає райздоровінспектура та районний комітет Червоного Хреста. Райколгоспспілки та сільради повинні забезпечити заздалегідь здатні приміщення та деякий реманент (стіл, ліжко, табурети тощо), для сезонних медпунктів в першу чергу з колишніх куркульських будинків.

Для масового розгорнення ясел по колгоспах треба виявити велику ініціативу та настирливість у гуртуванні жіночого колгоспного активу навколо цієї справи та мобілізації їх коштів: бюджетних,

колгоспних підприємств кооперації, громадських організацій тощо. Такі питання, як: підготовка кадрів ясельних виховательок, що її провадиться шляхом розгорнення курсів при медустановах в районі; забезпечення курсанток-колгоспниць житлом та харчуванням; стеження за тим, щоб ясельні виховательки після закінчення курсів використались би за призначенням; виділення заздалегідь здатних приміщень для ясел; обладнання ясел твердим та м'яким реманентом, білизною,—продуктами харчування—ці всі питання вимагають пильної уваги та допомоги від сільради.

Налагодження санітарного стану колгоспних їдалень, гуртожитків, колодязів, організація запобіжних щелень, мають велике оздоровнє значення й в цю справу треба втягти всю колгоспну масу. Треба час від часу утворювати масові культпоходи за чистоту по колгоспах з участю медперсоналу, молоді, комсомольців, школярів, піонерів та жіночого активу. Забезпечення колгоспів лазнями та пральнями є одним з важливіших заходів боротьби проти пошестів, за оздоровлення колгоспного побуту.

Сільради повинні дбати, щоб кожний колгосп організував громадські їдальні, пункти громадського харчування в самому степу; забезпечивши їх заздалегідь продуктами харчування, обладнанням та транспортом, перевозити їжу.

Культпобутові секції сільрад повинні найтісніше зв'язатися з найближчими медустановами, ставити їх доповіді про підготовку та обслуговування весняної засівкампанії на пленумах сільрад, повинні сприяти тому, щоб в кожному колгоспі була розгорнута громадська самодіяльність навколо охорони здоров'я, шляхом утворення, підчас підготовки до весняної сівби, здоровосередків—відділків товариства оздоровлення праці та побуту в кожному колгоспі.

Кожна сільрада повинна вступити в соцзмагання з іншою щодо найкращого медсанобслуговування колгоспів підчас сівби, встановивши преміювання колгоспів за зразкове медсанобслуговування.

Більшовицька активність, ініціатива та контролю сільрад повинні дати величезні наслідки у цим, дійсно сприяти повному успіху запровадження 3-ої більшовицької сівби, повній реалізації постанов партії та уряду.

Лікар Кривошей.

**ЗАВДАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРЬСЬКОГО ЗМІЦНЕННЯ КОЛГОСПІВ,
СОЦІАЛІСТИЧНОГО ПЕРЕВИХОВАННЯ КОЛГОСПНИХ МАС ПОВИННІ БУТИ В
ЦЕНТРІ УВАГИ В ДРУГІЙ П'ЯТИРІЧЦІ. (З РЕЗОЛ. XVII ПАРТКОНФЕРЕНЦІЇ)**

НА МІСЦЯХ

ПЕРЕБУДУВАТИ МАСОВУ РОБОТУ.

Про масову роботу в Крижопільському районі тільки тодішній кабінетні Балатки та зайва метушня — що дачою для розгорнення масової роботи не давало. Майже всі районні організації гіддали, що для широкої масової роботи по селам досить написати 1—2 резолюції, когось формально зобов'язати підписати ці резолюції до архіву, і... масова робота «є»!

Брак політично-виховачої роботи став за гальмо господарсько-політичних кампаній, що їх переважали район. Це при мусило районні організації негайно переключитись на широке, повсьміденне розгортання масової роботи на всіх ділянках господарського будівництва. Рішучим переборенням опортуністичної бездіяльності в масовій роботі, так районних, як і сільських організацій—стала настанова бюро РНК про «широке розгорнення масової роботи».

В постанові РНК зазначалось перенесення всієї масової роботи на сотню, десятку, куток і бригаду; організація масової роботи в такій спосіб дав найкращі результати. Повна реалізація цієї умови забезпечила в основному всі ті вимоги, що стояли перед районом, звагалі перед кожним селом зокрема.

Багато сіл, дійсно, по-більшовицькому перебудували масову роботу, перенісши центр ваги на куток в бригаду. Село розбили на сотні, на кожній сотні утворюється бригада в складі представників—сільради, партосередку, комсомолу, сількорів, жіночих—виробничих нарад, КНС. До роботи бригади прилучають колгоспників-ударників, одноосібників-бідняків та середняків, які виконали хлібозаготівлю та інші політично-господарські кампанії, сотенна комісія вкупі з своїм активом, своєю чергою розбиваються ще на десятки, прикріплюючи до кожного десятка бригаду з 4—6 чоловіка. Ці десяткові бригади розбиваються на кутки, прикріплюючи на кожних 1—2 члена бригади 2—3 двора.

Таким чином, починаючи від цілої сільради і кінчаючи кожними 2—3 дворами скарз працюють бригади, які забезпечують там чітко, оперативне керівництво, повсякчасну систематичну політично-хвну роботу. Треба відзначити, що поруч з перенесенням сотенної масової роботи на десятку, та на куток, широко ще важився метод диф фенці яції різних груп населення; так, наприклад, через деяня окремої масової роботи з біднотою, середняцтвом, колгоспниками, переведення роботи з тими одноосібниками,—контрастами, які вже виконали контракцію, що наближаються до виконання і особливо з тими, які ганебно плантаються в хвості.

Основними методами масової роботи були збори, бесіди, екскурсії до колгоспів, організація об'єднаних вечорів колгоспників, одноосібників тощо. Таким чином а франку до вечора, на кожній сотні, десятковій й кулку переводилась робота на одну й ту ж тему.

Великі позитивні наслідки запровадження такої масової роботи маємо в Каїтанівській та Любівській сільрадах, де

сільради, перевадивши справжньо по-більшовицькому масову роботу, мобілізували широкі кола колгоспників та одноосібників бідняків й середняків на нещадну боротьбу проти класового ворога куркуля та його спільників—опортуністів. Ці села за 2 місяці підвищили кількість колективізованих бідноти й середняків від 52 проц. до 93 проц.; хлібозаготівлю, наперекір опортуністичним базіканням про «нереальність» хлібоплянів, виконано на 115%, виконано також 1.500 центи зустрічного. Мобілізацію коштів виконано на 228 проц. Набагато покращало відвідування лікнепу та фізних с.г. і помит турків, збільшилась участь ударників так в колгоспах, як і з радянського будівництва. Не відстали від цих сільрад: Вербська, Жабопреньська та інші сільради, які при справжній масовості досягли великих наслідків в роботі.

Села—передовики, які по-більшовицьки реалізували постанову партії про масову роботу, досягнули блискучих перемог: ці перемоги мусять стати бойовою програмою тих сільрад, які, через опортуністичне ватання, не зрозуміли всього політичного значення завдань поставлених перед сільрадою. Ці завдання вимагають більшої чіткості, оперативності, більшої масовості в роботі, ескервуючи всю масову роботу на мобілізацію трудящих мас села, для більшовицької боротьби за здійснення генеральної лінії партії проти опортуністів всіх гатунків.

В. Масовін.

ЗА 3-Ю БІЛЬШОВИЦЬКУ СІВБУ.

Третя більшовицька весна—це весна вирішальних перемог у здійсненні постанов партії та уряду, це найготовиша передумова завершення судильної колективізації та ліквідації на цій основі куркульні як класи. Більшовицьке переведення весняної сівби організаційно зміцнило наші колгоспи, піднесо добробут колгоспників.

У с. Кілові, Бориспільського району в колгоспі «Червоний Хутір» за головного конюха куркуль Бердник, І., якого сільрада свого часу розкуркулила й виселила а хати, а управа «зм'ялувалася» над ним і на ставила за старшого бригадира-конюха. Управа зробила його «ударником», а коли на пленумі сільради вдруге стояло питання про виключення цього куркуля а колгоспу, то голова артілі тов. Бердник Максим М.—заявив—«сам все одно, хто б не працював у колгоспі, аби добре». Ось, як куркульські полігачі захищають куркуля. І сільрада погодилася залишити ли шлота в колгоспі. Цей куркуль продовжує «готувати» коней для 3-ї більшовицької сівби, і разом з тим, провадить підлу куркульську роботу по закутках.

Голова колгоспу й ціла сільрада заплутались в опортуністичній сітці і ведуть приміренську ліній до куркуля. Вони не розуміють, що капіталістичні елементи розгромлено, але ще не ліквідовано. Куркульство ще чинить шалений опір нашому будівництву,—ось, головне завдання в 4-му вивершувальному році п'ятиріччя—остаточно ліквідувати ці рештки капіталістичних елементів.

Поруч з цим, ні в якому разі не послабляти рішучої боротьби з опортуністами, спільниками класового ворога. Про шкідливу роботу опортуністів можна привести багато прикладів. Кандидат партії, т. Ромас Левко—виступив одверто проти хлібозаготівлі, заявляючи: «краще піти до бупра, а хлібозаготівлю не треба вико-

Лагодить хомути

нувати». Цього опортуніста партосередок а лав партії виключив.

Другий приклад маємо в селі Сошешко ві: по колгоспах є хлібні лишки, так звані «фонди», в артілі «Скра»—е понад 500 пудів таких лишків, але голова артілі т. Олексєєво мовчить, уповноважений РНК т. Куш та секретар партосередку т. Петухов мовчать. Мало цього, т. Куш пішов до свідомого обдурювання РНК й РНК. Він запевняв уповноваженого ЦК, що вивезено на Союзхліб 500 п. Але у бє чері виявилось, що хліб не відправлено, чим єрвав виконання певного завдання.

Виконати завдання 3-ї більшовицької сівби, можна тільки в умовах рішучої боротьби за генеральну ліній партії на 2 фронти,—проти правого опортунізму, як головної небезпеки на даному етапі, проти «лівих» перекручень, проти всіх, що намагатимуться підірвати внутрі роботу колгоспу.

Отже, через соціалістичні методи праці—соцзмагання та ударництво—ми зуміємо успішно виконати завдання третьої більшовицької весни четвертого вивершувального року п'ятиріччя.

А. Юр.

ЗДІЙСНИТИ ГАСЛО ПАРТІЇ.

В Гривинській сільраді, Вілоцерківського району—класовий ворог куркуль, та його агенти опортуністи всіх гатунків аривають виконання зустрічного плану. Кур

НАПЕРЕДОДНІ 8-го БЕРЕЗНЯ

Святкування міжнародного комуністичного жіночого дня, особливо цього року—набуває величезної ваги. В кожній лінійній країні трудящі жінки відмічатимуть цей день в жахливих умовах шаленої кризи, нечуваного безробіття та злиднів широких мас робітництва та селянства. А у нас в Радянському Союзі підбиваємо підсумки величезних успіхів, яких дійшли ми в будівництві соціалізму, сід правильним проводом нашої партії в неперемірній боротьбі проти правих та «лівих» опортуністів.

Поруч зі всіма досягненнями в 1931 році ми дійшли чималих успіхів в реконструкції сільського господарства, в колективізації його та підведення під нього міцної енергетичної бази. За п'ятирічний планом передбачалося колективізувати 20% господарств. Але ми вже в 1932 році маємо колективізованих господарств по СРСР понад 60 проц. Великими кроками пішло вперед с.-т. машинобудування, поївши друге місце після ПАСШ. На власних заводах, власними засобами виробляємо вже машини, які винайшли радянські робітники, колгоспники, молоді фахівці, як—от: конструкція радянського загального комбайна, декоративатор, нові типи бавовноочисних машин тощо.

1932 рік—це рік дальшої боротьби за вивершення п'ятирічного плану—боротьба за вивершення в основному суцільної колективізації СРСР та ліквідації на цій базі куркульні як класу, за підвищення енергетичної бази в сільському господарстві, за виконання всіх завдань четвертого випереджувального року п'ятирічки, що їх наметила XVII партконференція. Готування до святкування 8-го березня буде проходити під гаслами виконання цих завдань.

«БОРОТЬБА ЗА ХЛІБ—БОРОТЬБА ЗА СОЦІЯЛІЗМ».

Це гасло партії повинні усвідомити собі кожна колгоспниця, біднячка та середнячка—одноосібниця в тому розумінні, що тільки виконавши хлібозаготівлю, ми зуміємо виконати всі завдання, які стоять перед нами в перебудові всього нашого господарства на соціалістичні рейки,

куль чинить шалений опір; він ховає хліб у ямах (в селі викрито понад 50 ям, де знайдено значну кількість хліба).

Разом з тим, куркулі ведуть агітацію серед колгоспників—бідняків, середняків, підіймає галас «хліба нема». Цей маневр свідомого класового ворога це раз підтверджує, що тільки нещадно борючись проти куркуля, завдаючи руйнацькі удари на його агентів опортуністів, розгортаючи більшовицьку мобілізацію колгоспних мас, можемо дійти перемоги по всіх господарсько-політичних кампаніях.

Куркульня та їх політати ще дене-де пролазить навіть на керівну роботу в колгоспах. В колгоспі Грибинській сільради «До кращої долі» голова колгоспу Машковець, куркульський полігач рахівник Гришай Сидор та завгосподарством Волошин Іван—сини куркуля. Ця куркульська агрія зриває виконання зустрічного плану хлібозаготівель. Колгоспники при активній допомозі буксирної бригади знайшли прихований хліб по куркульських ко-

зуміємо успішно виконати плани більшої вищкої весни 4-го випереджувального року п'ятирічки.

1932 рік з усією силою на перший план висуває завдання — «Більше продукції, кращої якості, меншої собівартості» — ось головні гасла й в сільському господарстві 1932 р. та поточної весняної загальної кампанії. За виконання цих гасел повинні боротись колгоспники, колгоспниця, сільсько-господарські фахівці й вся громадськість села.

ЗДИСНЮЮЧИ ВКАЗІВКИ Т. СТАЛІНА—ЗМІЦНЮЄМО КОЛГОСПИ.

Організаційно-господарське зміцнення колгоспів—центральне завдання на селі: посилення дисципліни, усвідомлення колгоспником своєї відповідальності за стан господарства — є головний важель у виконанні плану сільського господарства 1932 р. та весняної сівби. Правильна організація праці набуває в організаційно-господарському зміцненні колгоспів та у виконанні завдань з-ої більшовицької весни вимірної ваги.

Цілковите здійснення шости вказівок т. Сталіна, зокрема запровадження господарського розрахунку на всіх ділянках роботи, виконання зносівки та зривальки, запровадження сировинної відрадної, чіткої обліку в колгоспах—забезпечить нам перемогу на всіх ділянках.

«Основне завдання в організаційно-господарському зміцненні колгоспів—це насамперед розвиток та зміцнення артільної форми колгоспів, уникаючи перестрибування через форму сільсько-господарської артілі до комуні. Найважливішою ланкою в організації праці в колгоспах має стати бригада» (з постанов. ЦК ВКП(б) від 4-ли). Бригада з постійним складом колгоспників повинна бути закріплена за певними ланками роботи з початку до кінця роботи сільсько-господарського року, але це не виключає можливості (залежно від місцевих умов) закріплювати бригади не на цілий сільсько-господарський рік, а тільки на окремий період сільсько-господарської роботи (оранка, в'яб).

Великого значення набуває добір та підготовка командирів вивозної ланки сіль-

могах біля 900 пудів, особливо багато хліба знайдено у куркуль, що їх викинуто з колгоспу. Глибай воліє тпоти хліб аби не дати державі. На куркульський гачок нападають навіть комсомольці. З 70-ти комсомольців села на хлібозаготівельному фронті по-більшовицькому працює лише 5 чоловік. Останні майже нічого не роблять. Приміром, комсомолец Ларченко, якого прикріплено на куток, зовсім там не буває. Треба рішуче покінчити з цим ледарем.

Сільрада повинна повести рішучу боротьбу проти куркуль та його спільників—опортуністів, завдаючи цим класовим ворогам руйнацькі удари, і водночас провести дійсну більшовицьку мобілізацію широких колгоспних мас та будучо виконати зустрічний план.

Гасло нашої партії—«жодного центнера хліба приватников!»—в Грибинській сільраді буде здійснено

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
Чулрина.

сько-господарського виробництва—бригадирів, усунення плісності їх, збільшення їх відповідальності, розширення їх організаційно-господарських функцій. Це в великій мірі збільшує вимогу підвищення їхньої господарської та політичної кваліфікації.

Виключної політичної ваги питанню усунення та виховання колгоспного активу з ударників, колгоспників, бригадирів, бо тільки спираючись на цей актив можна і необхідно здійснювати найважливіші завдання на селі.

Особливу увагу в 1932 р. мусимо відати розвитку тваринництва, яке відстає проти інших галузей сільського господарства. Це, один з головних засобів, разом з створенням міцної сировинної бази, для покращення добробуту широких трудящих мас.

Організація тягової сили, організація насіннєвих фондів має виключну вагу до наступної весняної сівби. Досягнута ставлення до трактора, боротьба проти куркульського ставлення до коня, зберігати та шильніше доглядати коня, це є одне з почесних завдань кожного колгоспника, колгоспниця.

Поряд з цим, якнайрішучіше треба вжитись за ліквідацію агропенієменності серед мас колгоспниць, одноосібниць. Агромінімум один з важливіших засобів підвищення врожайності та його якості.

АГРОТЕХНІЧНА ПРОПАГАНДА.

Боротьба за краще використання досвіду боротьби за опанування техніки в промисловості, перенесення цього досвіду в сільське господарство—невідкладне завдання колгоспниця. Величезного значення цього року набуває правильна організація ясел, дитсадків, громадського харчування та поліпшення роботи кооперації, розгортання радянської торгівлі, втягнення в цю роботу всієї жіночої маси та мобілізація всієї громадськості села.

Запровадження змінно-зустрічного планування у виконанні сільсько-господарських виробничих завдань—є могутній засіб виконати всі накреслені завдання й дійти перемоги.

Величезні досягнення нашого радянського союзу викликають шалену лютю капіталістів усіх країн. Небезпека війни проти СРСР чим раз більшає. Отже, зміцнення обороноспроможності нашої країни міжнародної пролетарської солідарності—є найважливіше завдання всіх трудящих жінок, зокрема колгоспниць.

Організація всієї маси колгоспниць, робітниць радгоспів, біднячок та середнячок—одноосібниця на здійснення всіх гасел—головне завдання до дня 8 березня. Ці гасла в неухильній боротьбі проти всіх ляхих видів опортунізму, особливо правого, як головний небезпеки на даному етапі, й «лівих» закрутів, творчими зусиллями колгоспних, бідняцько-середняцьких мас, на основі ще більшого піднесення ентузіазму, ще ширшого розгорнення соціалістичного змагання та ударництва, безперечно, будуть шертворені в життя, що утворить нам міцну базу для виконання завдань другої п'ятирічки, накресленої від XVII партконференції.

МУЧНИКОВА.

Вид-тво ВУЦВК „Рад. буд. і право“
Редактор Ф. Ёрко

Працівники сільрад та активісти!

пишіть до журналу „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ про роботу секцій сільрад, депутатських груп, інші форми втягнення мас в роботу сільських рад, про перебіг хлібозаготівель, розподіл наслідків господарювання в колгоспах та організаційно-господарське зміцнення колгоспів й ролю сільради, її секцій та депутатських груп у виконанні цих завдань, застосування соціялістичних методів праці, мобілізацію коштів, зокрема реалізацію позики „З вирішальний рік“, застосування госпрозрахунку, ліквідацію неписьменности, як проробляється на селі постанови 3-ої сесії

НАША АДРЕСА:

м. Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК.

ВИДАВНИЦТВО ВУЦВК
„РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО І ПРАВО“

ВИЙШЛИ ДРУКОМ
(ПРОДАЖ ПО КНИГАРНЯХ КНИГОЦЕНТРА І ВУКОПКНИГИ)

1. Стенографічний звіт III Сесії ВУЦВК XII скликання.
Ціна 8 крб.
2. „Плян четвертого, останнього“—Постанови II Сесії ЦВК СРСР і III Сесії ВУЦВК
Ціна 10 коп.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ

3. „Області УСРР“—Довідник.
4. „За третій більшовицький врожай“—Постанови Президії ВУЦВК і РНК УСРР з передмовою Г. І. Петровського.
5. „Досвід передовиків“—Збірник матеріалів Всеукраїнського зльоту передових районів СРСР з статтею Г. І. Петровського.
6. „Машинопис з відрядної системи праці“—Підручник.

АДРЕСА ВИДАВНИЦТВА:
Харків, 10. Спартаківський провулок, будинок ВУЦВК, № 3

ПОСПІШАЙТЕ

негайно підписатись на керівний орган ВУЦВК „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ в поштової філії або у сільлистоноші, повідомивши про передплату райвиконком.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на 1 рік	4 крб. 30 коп.
на 6 м-ців	2 „ 15 „
на 3 м-ці	1 „ 10 „